

Nr 671

Av herr Hedin, angående vissa anspråk enligt vattenlagen.

(Lika lydande med motion nr 457 i Första kammaren)

Enligt gällande lagstiftning — bl. a. vattenlagen, 2 kap. 24 § och 8 kap. 42 § — kan skadelidande vid vattenreglering, endast om oförutsedd skada uppkommer, med särskild stämning få frågan under domstolsprövning om den i berörda lagar gällande tidsfristen utlöpt.

Särskilt i fråga om fisket har dessa tidsbestämmelser — 5 resp. 12 år — väckt stora betänkligheter, då man har ringa kännedom om reaktionsförloppet på det organiska livet i vattnet i samband med införandet av uppdamningar och åtföljande vattenregleringar, ävensom vid utsläppandet i recipienten av förorenat vatten, även om detta vatten varit föremål för en högre eller lägre grad av rening. I fråga om korttidsregleringarna råder numera enighet om att dessa har synnerligen menliga inverkningar på allt organiskt liv i vattnet och därvid ytterst på fiskens fortplantning och livsbetingelser. Det torde däremot vara mera tveksamt hur långtidsregleringar och avledandet av förorenat vatten verkar, och det krävs långvariga undersökningar av varje särskild sjö, vattendrag eller havet, innan klarhet vunnits om eventuella skadeverknningar av desamma. Den rådande ovissheten om långtidsregleringarnas inverkan på fisket synes därför böra leda till en ändring av de nu gällande tidsfristerna för resande av ersättningsanspråk.

På grund av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring i vattenlagen och i lagen om vissa åtgärder i vatten vid krig m. m. att vattendomstol efter fiskeristyrelsens hörande medgives att i varje enskilt fall fastställa den tidsfrist inom vilken anspråk på ersättning för förlust, skada eller intrång, som icke förutsetts av vattendomstolen, skall utan stämning kunna upptagas till prövning.

Stockholm den 26 januari 1963

Carl Eric Hedin